

In memoriam – Željko Horvat, dr. med. vet.

Dana 03. prosinca 2016. godine, puno prerano, iznenadna smrt nas je razdvojila od ovozemaljskog života s dragim kolegom i prijateljem Željkom Horvatom. Vesele i vedre naravi, uvijek otvoren i izravan, ali korektan i dobronamjeran te nadasve marljiv i praktičan, ušao je u naše živote da u njima ostane nezaboravljen.

Željko je rođen 5. lipnja 1967. u Velikoj Barni u općini i župi Grubišno Polje. Osnovnu školu pohađao je u Velikoj Barni i Grubišnom Polju, a posljednja dva razreda matematičke gimnazije završio je u Virovitici. Željko je volio matematiku i fiziku pa je vođen tim sklonostima upisao Fakultet elektrotehnike i računarstva u Zagrebu, no ubrzo je shvatio da ga taj studij ne zanima pa je nakon druge godine napustio FER i upisao Veterinarski fakultet na kojem je diplomirao 2000. godine. Željko je u tim ratnim godinama svoj studij u Zagrebu uglavnom sam financirao radeći razne poslove preko studentske servisa i paralelno spremao i polagao ispite. Uvijek se rado osvrtao na lijepe, ali zahtjevne studentske dane te nam je često na druženjima prepričavao najljepše doživljaje iz tog životnog razdoblja. Godine

2002. zaposlio se na Zavodu za prehranu i dijetetiku životinja Veterinarskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na radnom mjestu stručnog suradnika u nastavi. Kao stručni suradnik, Željko je uglavnom obnašao poslove vezane za znanstveno istraživačke pokuse s područja prehrane i njezinog utjecaja na zdravlje, proizvodnost i dobrobit životinja. Isto tako, sudjeluje u izvođenju dodiplomske nastave na 2. godini studija na predmetima „Opća hranidba“ i „Primijenjena hranidba“. Godine 2012. na Veterinarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu upisuje poslijediplomski doktorski studij. Bio je koautor na desetak znanstvenih radova objavljenih u međunarodnim i domaćim časopisima te na 6 radova objavljenih u zbornicima sa znanstvenih skupova. Aktivno je sudjelovao u radu na znanstvenim i stručnim istraživačkim projektima koji su provedeni na Zavodu tijekom posljednjih četrnaest godina.

To bi bio sažetak profesionalnog životnog puta kolege i dragog prijatelja Željka Horvata. Onaj privatni dio njegovog života najbolje zna njegova uža obitelj, majka Slavka, supruga Ana i kćerka Marta. Stoga bi ovdje trebalo reći da se životni put jednog čovjeka ne može sažeti u stranicu i pol teksta, već je na nama svima koji smo ga poznavali, bilo kao sina, supruga, oca ili kao kolegu i suradnika te prijatelja, da se s veseljem sjećamo svih onih sitnih radosnih detalja i lijepih trenutaka koje smo imali priliku s njime dijeliti. Zbog svega toga, a posebice njegovog optimizma i životnosti, naši osjećaji tuge i gubitka miješaju se s ohrabrenjem da se treba radovati životu, svakom novom danu, sjećati se lijepih zajedničkih trenutaka provedenih sa Željkom. Siguran sam da će zauvijek biti prisutan u nama koji smo ga znali dok god bude nas koji ga pamtimo.

Hrvoje VALPOTIĆ